

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Da Guldborgsund, som adskiller Lolland og Falster, ikkun har en Bredde af henved 1,700 Fod, og hverken Havbundens Beskaffenhed eller Strøm- og Tisgangsforholdene lægge uovervindelige Hindringer i Veien for deres Forbindelse ved en fast Bro, er Ønsket om en saadan Forbedring i disse Væs indbyrdes Samfærdselsforhold, ligesaa naturligt, som gammelt. Naanlig har Nykjøbing paa Falster, som ved dette smalle Sund, er adskilt, om Vinteren stundom endog udelukket fra en vigtig Deel af sit naturlige Opland, med megen Møjsørdighed arbeidet for denne Sags Fremme, til hvis Opfyldelse den er villig til at bringe et i Forhold til dens Kræfter, betydeligt Offer; men ogsaa Landdistricterne have, gennem Amtsraadet lovet dertil at yde et klæffeligt Bidrag, ligesom Finansministeriet paa Grund af den betydelige Lettelse i Postforbindelsen, som det vilde medføre at undgaae denne Vandtransport, har lovet et Tilskud dertil.

Da Indenrigsministeriet fandt, at dette almeenvigtige Foretagende havde Krav paa det Offentliges Opmærksomhed, maatte det være dets første Opgave at: tilvejebringe paalidelig Oplysning, saavel om den hensigtsmæssigste Maade for sammes Iværksættelse, som om de Omkostninger, dette vilde medføre. Der foreligger nu en paa nøiagtige Boringer og andre Undersøgelser bygget fuldstændig Plan, der gaaer ud paa at tilvejebringe Oversarten deels ved en fast Dæmning paa Lolland-Siden, deels ved en paa stærkt forbundne Pæle hvilende Træbro, og at lette Gjennemfarten for de Sundet passerende Skibe ved en paa en Steenpille hvilende Dreiebro af Jern. Udgifterne (herunder indbefattet Forlæggelsen af Hovedlandeveiens Redkjørsel paa Lollands Siden og Anlæggelsen af en med Steen beklædt fast Dæmning derfra ud til den egentlige Bro) anslaaes til 155,000 Rd. De nærmere Enteltheder vil erfares af de vedlagte Overslag og Tegninger og den samme ledsagende Forklaring. Da Planen formeentlig er hensigtsmæssig og Overslagene

tilforladelige, er saaledes den første Betingelse for Sagens videre Fremme tilstede.

Det vil imidlertid være klart, at Foretagendet er for stort til, at dets Udførelse udelukkende kan henvises til de nærmest paagjældende Communer's egne Kræfter, og der er for Staten saaledes al Opfordring til dertil at yde sit Medhjælp, saaledes som skeet er ved flere andre Arbejder af større Betydning, som vel nærmest komme en vis Egn tilgode, men dog tillige have en almindeligere Interesse for det Offentlige. Til her at fravige denne Grundsatning, turde der være saa meget mindre Anledning, som en saadan Broforbindelse vilde være en vigtig Fuldstændiggjørelse og Forbedring af en af de store Hovedlandeveisløinier i Landet, hvis Anlæg og Vedligeholdelse er en Statsag, og som den vedrører tvende Der, som udgjøre en betydelig Deel af Riget, men ved deres Beliggenhed ere stillede under uanstændige Samfærdselsforhold, navnlig ikke let vilde kunne indlemmes i det Jernbanenet, Staten er iværk med at anlægge, og hvortil ogsaa de yde et rigeligt Bidrag. Ligesom Villighed derfor tilsiges at et for dem vigtigt, beslægtet Anliggende hos Lovgivningsmagten finder den samme Understøttelse, som er bleven andre Egne tildeel, saaledes indeholder den Omstændighed, at her er Tale om en Hovedlandeveisbro, en særlig Opfordring til, at Staten ikke betragter samme som sig uvedkommende.

Skjøndt Sagen saaledes har en almindelig Vigtighed for Landets Communicationsvæsen, er dog den locale Interesse ved sammes Udførelse saa overveiende, at der efter Ministeriets Formening kun bør være Tale om dertil at yde en Medhjælp af Statskassen. Men det vil da ogsaa sees, at den Fordring, Rigsdagen i lignende Tilfælde har opstillet, at nemlig de nærmest Interesserede ikke skulle noies med at fordrø, men ogsaa selv skulle yde og ved denne Yden documentere deres Interesses Betydning og Alvor, i fuld Maade er fastholdt i Lovudkastet, der er betinget af, at de selv til det